

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2014-02-07

Närvarande: F.d. justitieråden Leif Thorsson och Marianne Eliason samt justitierådet Gudmund Toijer.

Ränta och dröjsmålsränta vid återbetalning av sjukersättning enligt 37 kap. socialförsäkringsbalken

Enligt en lagrådsremiss den 30 januari 2014 (Socialdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av departementssekreteraren Pål Ämting, biträdd av ämnessakkunniga Johanna Hjalmarsson.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Övergångsbestämmelsen

Som övergångsbestämmelse föreslås att de nya reglerna ska tillämpas första gången på sådana återkravsbeslut som Försäkringskassan beslutar efter ikraftträdandet. I motiven hänvisas till att en motsvarande bestämmelse gäller för reglerna om återkrav av bostadsbi-

drag, och det anförs med hänvisning till prop. 2006/07:49 s. 42 att Lagrådet hade förordat en sådan regel.

I det lagstiftningsärendet ifrågasatte emellertid Lagrådet tvärtom det lämpliga i just den aktuella regeln, som innebär att bestämmelserna om ränta vid återkrav ges retroaktiv effekt på det sättet att räntekravet, där räntan kan ses som en form av sanktion, träffar situationer som är hänförliga till tid då lagstöd för att påföra ränta saknades. Lagrådet förordade i stället en regel av innebörd att de nya reglerna om ränta skulle tillämpas bara på återkrav som grundades på ersättning som hade utbetalats obehörigt eller med för högt belopp efter ikraftträdandet.

Regeringen ansåg (a. st.) att ändamålet med bestämmelsen om dröjsmålsränta – som förutom att utgöra ett påtryckningsmedel är en sanktion mot dem som inte i rätt tid betalar en förfallen fordran – talade för att övergångsbestämmelsen i stället skulle hänföra sig till Försäkringskassans beslut om återkrav; den enskilde kunde undgå räntekravet genom att betala det återkrävda beloppet i tid.

Just förhållandet att dröjsmålsräntan, som regeringen anförde, utgör en sanktion föranleder Lagrådet att kvarstå vid den uppfattning som uttrycktes i det förra lagstiftningsärendet (a. prop. s. 78 f.).